

рамената ѝ. » Несчастное чадо, извика, Богъ ни положи въ ужасны испытаніята и бояся че пази за отсетивъ най страшнитѣ отъ тѣхъ, а може быти и погубваніето ти! »

О отче! одговори Марія, не трепѣра за себя си, но Боже! ако стана причинѣ на смъртта ти! »

» Нищома не плаше о чадо! каза старецъ; не ся нахождамъ въ никаква опасностъ но ако Ты..... истина надѣвамъ ся още, но между тѣмъ работитѣ можатъ да достигатъ и до..... »

А! ако е тѣй, каза Марія изпълнена отъ радость, сърдцето ми ся разстѣшава отъ страхъ атъ който го ѣдеше; вече съмъ спокойна. Отче вѣрвайте мя че никакъ ся небоя отъ смъртта; нели ще отыда да намѣря Бога творцъ; атъ ми? тоже и майкѣ си? нели ще ся съединя съ нея? не ще ли да съмъ счастлива? »

Тѣя думи причиниха глѣбокъ трогательность на несчастный атъ Іакова, слъзытъ на когото ся рониха като гратъ. » Преславно имято на Господа, каза на-конецъ като крѣстоса рацѣтъ си, който тя снабѣва съ такова мѣжество и търпѣніе. Много е скърбно за единъ старецъ, за единъ отецъ го глѣда да ся лишава по тоя начинъ отъ единичкото си чедо, предметъ на любовта му, самото си утѣшеніе, послѣдната си подпорка и радость, вѣщающитѣ старинитѣ му. Но, прибави съ гласъ пристѣпнитъ отъ въздышаніята, Господи да будеть воля твоя! Жрътвата, който ми искашь е много жестока, но покорѣвамъ ся безропотно; ето давамъ ти ѣж, посвѣщамъ на